

Συρέντζιον. Παινή ⁺Παλαιολόγος. Αιθιοπία. 399a

Και ως είπαμεν του Κυρ Θωμά σι νιή, ο Μοινούλ ο νεώτερος
έφυγεν από την Ρώμην από δουλοαίς του Μπαμαφά και άλλων
και ήρθαν εις τον Σουλτάν Μεχεμέτην. και έδωθησαν μετ' αχάρως
και έδωκε του Κυρως δια ζωτοφυγίαν, το Συρέντζιον και τ' Αμμε-
λίτζι, και αϊσφρα ροσαν. ρ. την ημέραν, και άλλα χωρία. έδωκε
του και δύο δούλους, και έπαιξε και με ταίς δύο παιδία, και τον ήγα
ινόμεσων Ιωάννην Παλαιολόγον, τον δέ άλλον Ανδρίαν και έζη
καλώς μετ' αχάρως και κατ' εν αρχόντων. ~~αϊσφρα~~ και κατ' αχάρως
εις τ' Αμμελίτζι, και εις τον Κασόν, ομοίως και η αινεφίαν του Κρα-
λιτζα. και μετ' εν θάνατον του του ολίγον έβασίλευσεν ο
Σουλτάν Μπαγιαζίτης και έλασεν Ανδρίαν τον νεώτερον υιόν του
Κυρ Μανουήλ, και έπαιξε τον Τουρμουν, και τον υνόμεσων
Μεχεμέτην, και τον έβαλεν εις το Σεράχιον. ο δέ άλλος υιός του
Ο' Ιωάννης αϊσφρα και έθαφέν τον εις την Παμμαμαρτίων.
τον δέ Δεσούτην Δημήτριον, οθου ήτο εις την Θερμανούσων,
του έδωκε το κ' αϊσφρα και κατ' αχάρως της Αχμής της Αϊγών, και έζη
μετ' αχάρως. και θάνατον ήτον εις τ' Αμμελίτζι και λιότερος σοφά εις
τον Μυρμα. Ο δέ Σουλτάν ~~ος~~ θάνατον ήτον εις σολύμους, και ο Μαι-
εθάις ο Ασανάνταμα, ο δέ ήτον φρονιμύτατος, φθονήσας δέ ο
Διάβολος, έβαλε λογισμόν εις τους Αμαρδαρίους να ηλείβουν από
κα' Αχμίν τα Κύβητιμα. και έθανε το του Ασαν, και τούτος
ταύς έδίδε μετ' αχάρως εν τ' Αμμελίτζι, και μετ' αχάρως ηύσασε ταύς
Αχμίνων. ο δέ εις τον Αχμίνων εις την Πόσων, ταύς
έδωκεν ~~ος~~ έδωκεν η Αμαρδαρίους τον λόγον αϊσφρα και έθαν,
σοφά εις να μετ' εν τ' Αμμελίτζι, ο δέ θείσαν εις κινδυνώσων

ὄφρα καὶ ἔτι. Λοισὸν ὁ ἄσιν νοῦν δὲ πρὸς τὸν
 καὶ αὐτὰ κῦραν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ τὸν Διού-
 τιν, καὶ ἰσχυρὰ ἀσσορ καὶ ἰσχυρὰ οἶνα. καὶ
 ἔχθη ὁ ἄσιν αὐτὸ πρὸς τὸν, καὶ ἰσχυρὰ τὸ
 ἔχθη, καὶ ἰσχυρὰ τὸν, καὶ ἰσχυρὰ οἶνα,
 καὶ ὅτι ἐκ τῶν θεῶν ἔχθη καὶ ὁ Διούτιν. ἰσχυρὰ
 τὰ ἰσχυρὰ καὶ ὁ Μαχμουτσασίας ἰσχυρὰ τὸν
 τὸν. καὶ τὸν ἄλλους ὅσον ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ οἶνα,
 καὶ ἰσχυρὰ ὅλα ἰσχυρὰ ὅσον τὸν ἰσχυρὰ διὰ τὸ
 ἰσχυρὰ. καὶ οἱ ἰσχυρὰ ὅσον ἰσχυρὰ τὸν Διούτιν
 αὐτὸ τὸν τὸ ἰσχυρὰ καὶ ὁ ἄσιν, ὁ δὲ Διούτιν
 ἰσχυρὰ ἐκ τῶν θεῶν ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ.
 καὶ ἰσχυρὰ ὁ ἄσιν ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ τὸν ἰσχυρὰ
 ἰσχυρὰ. ὁ δὲ ἄσιν, ὁ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ, ἰσχυρὰ
 καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ καὶ
 καὶ ἰσχυρὰ τὸν. ἰσχυρὰ ὅσον ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
 καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ ὁ τριούτιν Διού-
 τιν ἰσχυρὰ τὸν ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ ὁ ἄσιν καὶ
 ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ τὸν ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ
 ἰσχυρὰ. ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ τὸν ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ
 καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ τὸν.
 καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ τὸν τὸ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
 ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
 ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
 ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ

399γ

καὶ τοῦ μεγάλου Δουμῆος τοὺς υἱοὺς ἐξέβαλεν ἐκ τῆς ἐφοροσθῆς
 τοῦ τὸνδὲ μικρότερον υἱοῦ αὐτοῦ ἔβαλεν ἐς τὸ Στρασίχιον καὶ
 εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔμμεναι καὶ οὐκ ἔμεναι ἐκ τῆς Ἀδριανοῦσθου καὶ
 ἔχθη, καὶ ἔμαθον ὄλιγον οὐκ ἦτον ἐς τὴν Πάμην εἰς τὴν Ἀδρια-
 νοῦσθου, πῶσοι ἦτον ἐκ τῆς ἐφοροσθῆς καὶ οὐκ ἦτον. μίαν δὲ ἐφοροσθῆν
 ἔμμεναι ὄλιγον τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἔμμεναι τὰ κορυφαίους. ἔμμεναι
 τὸν Χαλκὴν Μυασιαν, ὅτι τὸν ἔχθηραιν τὸν ἀσὸν τὸν καιρὸν οὐκ
 ἔσθλησαν οἱ οὐκ ἦτον εἰς τὴν Πάμην, καὶ τὸν ἐξέβαλεν
 ὁ Πάμης τὸν οὐκ ἦτον ἐς τὴν Μυασιαν, καὶ τὸ ἄλλο, ὅτι δὴ
 τὸν ἀσὸν ἐκ τῆς ἐφοροσθῆς τὴν πόλιν ἀναστῆναι ἔχθη οἱ φράγχοι
 καὶ οὐκ ἦτον. οὐκ ἦτον ὁ Σουλτάνος ἔβαλε καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ
 φύλακας, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦτον ἐς τὴν Ἀδριανοῦσθου. καὶ ἦτον οὐκ ἦτον
 ἔμμεναι, καὶ ἔμμεναι Στρασίχιον ἀσὸν τὴν Μυασιαν, ἀσὸν τὴν Ἀδρια-
 νοῦσθου, καὶ ἀσὸν τὰ χερσὶν ὄλιγον οὐκ ἦτον καὶ ἄνδρες, γυ-
 ναῖκες καὶ ἔμμεναι τοὺς οὐκ ἦτον καὶ ἔμμεναι, ἦλθε γὰρ
 αὐτὸν ὁ οὐκ ἦτον ἀσὸν τὴν Ἀδριανοῦσθου, καὶ ἔμμεναι ἐξέβαλε
 Στρασίχιον. καὶ ἔμμεναι οὐκ ἦτον καὶ ἔμμεναι τὴν Πάμην, τὴν Ἀθῆνας
 τὴν Θήβας τὴν Βασιλίσθου, τὴν Σαμοθράκην, καὶ ἀσὸν εἰς τὴν οὐκ ἦτον
 τὴν οὐκ ἦτον χερσὶν οὐκ ἦτον. καὶ ἔμμεναι ὄλιγον τὸν καὶ
 ἐς τὴν πόλιν. καὶ οὐκ ἦτον δὴ ἔμμεναι, εἰς τὴν οὐκ ἦτον οὐκ ἦτον
 καὶ ἔμμεναι ἐς τὴν Ἀνατολὴν οὐκ ἦτον καὶ Βασιλίσθου, καὶ ἔμμεναι
 τὴν Μιτυλήνην, καὶ εἰς τὴν οὐκ ἦτον χερσὶν οὐκ ἦτον, καὶ οὐκ ἦτον οὐκ ἦτον
 γινε τὸν ἐφοροσθῆν οὐκ ἦτον.

Ἐπίτομος ἱστοριῶν (Χρονολογία) σ. 418-9
 σ. 1, καὶ, καὶ ὅτι οὐκ ἦτον, καὶ τὸν οὐκ ἦτον, ἐν ἀνατολὴν οὐκ ἦτον. ἐξέβα-
 λεν οὐκ ἦτον ἱστορία Χρονολογία ἔμμεναι, εἰς τὴν οὐκ ἦτον, ἐν τὴν
 τὴν οὐκ ἦτον οὐκ ἦτον Μυασιαν